

Hof van beroep  
te Gent

9<sup>e</sup> kamer

---

terechtzitting  
van  
09-12-2005

onontvankelijk

in de zaak van:

1. .  
met maatschappelijke zetel te . ,  
ingeschreven met KBO-nummer .

2. .  
wonende te . ,

appellanten,

hebbende als raadsman mr. . , advocaat te

tegen:

**Het VLAAMSE GEWEST,**

vertegenwoordigd door de Vlaamse Regering ten verzoeken van de  
heer Vlaams Minister van Financiën, Begroting en Ruimtelijke  
Ordening,  
met kabinet te 1210 BRUSSEL, Koning Albert II - laan 19, 11<sup>de</sup>  
verdieping,

geïntimeerde,

hebbende als raadsman mr. . , advocaat te

velt het Hof het volgend arrest:

Het Hof heeft kennis genomen van de bestreden beschikking op 17 november 2004 gewezen door de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Veurne, zetelend in kortgeding, waartegen de appellanten hoger beroep hebben ingesteld.

Het Hof heeft de partijen, bij monde van hun raadslieden gehoord in openbare terechtzitting in het Nederlands. Zowel de door hen neergelegde conclusies als de overgelegde stukken werden ingezien.

Het hof heeft de appellanten uitgenodigd om standpunt in te nemen over de ambtshalve opgeworpen vraag naar de rechtsgeldigheid van de beroepsakte, gelet op de verschillende daarin opgenomen citaten in het Frans.

De appelanten vorderden voor de eerste rechter:

(1) de opheffing van het stakingsbevel van 30 september 2004, bekrachtigd op 8 oktober 2004, met betrekking tot de mazoutopslag en de parking op privaat en openbaar domein te

(2) de verwijzing van de geïntimeerde in de kosten.

De eerste rechter heeft die vordering van appellanten toelaatbaar verklaard, doch afgewezen als ongegrond. Tevens werden de appellanten verwezen in de kosten.

Met hun hoger beroep beogen de appellanten de toekenning van hun oorspronkelijke vordering met verwijzing van de geïntimeerde in de kosten van beide aanleggen. Ondergeschikt vorderen zij, wat de mazouttanks betreft, een respijtduur van vier maanden om zich te organiseren.

De geïntimeerde besluit in hoofddorde tot de afwijzing van het hoger beroep als niet ontvankelijk wegens de nietigheid van de beroepsakte. Ondergeschikt vordert zij de afwijzing ervan als ongegrond. In beide gevallen streeft zij de veroordeling van de appellanten in de kosten na.

PROCEDURE:

1. Ten onrechte stelt de geïntimeerde dat het hoger beroep nietig is omdat de beroepsakte niet de door art. 1057, 4<sup>e</sup> van het Gerechtelijk Wetboek opgelegde vermelding bevat van de beslissing waartegen de appellanten in hoger beroep zijn gekomen. Het volstaat alhier te verwijzen naar de p. 6 van de beroepsakte alwaar uitdrukkelijk wordt vermeld dat het hoger beroep wordt aangetekend tegen de beschikking van de eerste rechter van **17 november 2004**.

2.1. Het Hof stelt vast dat de beroepsakte de hiemavolgende verwijzingen in het Frans bevatten:

- op p. 6: een rechtsoverweging nr. 27 van het arrest van 4 maart 2004 van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens inzake \_\_\_\_\_, zonder vertaling maar met een beknopte zakelijke weergave daarvan,
- op p. 9: de overweging uit een cassatiemiddel aangehaald in een arrest van het Hof van Cassatie van 2 februari 1998 (A.C., \_\_\_\_\_ waarbij o.a. de schending werd aangevoerd van art. 144 van de Grondwet en art. 6.1. EVRM; hier geen vertaling of zakelijke weergave daarvan,
- op p. 9: een overweging uit het voornoemd arrest van het Hof van Cassatie van 2 februari 1998, zonder vertaling maar met beknopte zakelijke weergave daarvan,
- op p. 13: een overweging uit een arrest van het Europees Hof voor de rechten van de Mens van 5 februari 2002 inzake \_\_\_\_\_, zonder vertaling of de zakelijke weergave daarvan.

2.2. Het art. 24 van de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de talen in gerechtszaken bepaalt dat voor alle rechtscolleges in hoger beroep voor de rechtspleging de taal wordt gebruikt waarin de bestreden beslissing is gesteld.

Deze bepaling is krachtens art. 40, eerste lid van dezelfde wet voorgeschreven op straffe van nietigheid die ambtshalve door de rechter wordt uitgesproken.

Hieruit volgt dat de akte van hoger beroep te dezen moet worden opgesteld in het Nederlands.

Een akte van rechtspleging moet geheel in de taal van de rechtspleging worden opgesteld, en aan die voorwaarde wordt geacht voldaan te zijn wanneer alle vermeldingen vereist voor de regelmatigheid van de akte in die taal zijn gesteld.

Overeenkomstig art. 1057,7<sup>e</sup> van het Gerechtelijk Wetboek moet de akte van hoger beroep op straffe van nietigheid de uiteenzetting van zijn grieven bevatten. De appellanten oordelen zelf hoe gedetailleerd zij hun grieven in de akte van hoger beroep uiteenzetten.

Wanneer een akte van hoger beroep de uiteenzetting van de grieven in de taal van de rechtspleging vermeldt en de akte tevens argumenten ter ondersteuning van de grieven bevat, dan behoren die tot de grieven die in het debat worden gebracht en waarvan de geïntimeerde kennis moet kunnen nemen in de taal van de rechtspleging.

Derhalve is een beroepsakte nietig wanneer zij aanhalingen in een andere taal dan de taal van de rechtspleging bevat welke deel uitmaken van de uiteenzetting van de grieven, voor zover de beroepsakte niet ook de vertaling van die aanhalingen of de zakelijke weergave ervan in de procestaal weergeeft.

2.3. Te dezen behoren de voormelde aanhalingen in de beroepsakte van de appellanten duidelijk tot hun argumentatie in rechte inzake de bevoegdheid van de rechter, minstens vormen die een ondersteuning van de door de appellanten ontwikkelde argumentatie.

Deze aanhalingen worden in het verzoekschrift tot hoger beroep niet vertaald en de zelfs beknopte zakelijke inhoud van die aanhalingen worden niet allen in het Nederlands aangegeven.

In de gegeven omstandigheden dient het Hof dan ook te besluiten tot de nietigheid van het verzoekschrift tot hoger beroep. Het hoger beroep is derhalve onontvankelijk.

## **OM DEZE REDENEN**

**Het Hof,**

recht doende op tegenspraak.

Alle meeromvattende en/ of andersluidende conclusies en of

grieven verwerpend als niet dienstig en/of ongegrond.

In acht genomen art.24 van de wet van 15 juni 1935.

Verklaart het hoger beroep onontvankelijk.

Veroordeelt de appellanten in de kosten van het hoger beroep en vereffent de kosten in hoofde van de geïntimeerde op 475,96 EUR rechtsplegingvergoeding.

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van het Hof van beroep te Gent, **negende kamer**, recht doende in burgerlijke zaken, op **negen december tweeduizend en vijf**.

Aanwezig:

Raadsheer, wn. voorzitter,  
Raadsheer,  
Raadsheer,  
Griffier,